

۳- مهارت سخن گفتن : توانایی خوب سخن گفتن، عامل مهمی در رشد و شکوفایی فکری به شمار می‌آید. از این رو، نیکو گفتاری و پرورش فن بیان، در فرهنگ و آموزه‌های ما بسیار با اهمیت است. خداوند، در قرآن مجید می‌فرماید :

« قُلْ لِعِبَادِي يَقُولُوا الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ... به بندگانم بگو که سخن بهتر را به زبان آورند... (سوره اسرا، آیه ۵۳)»

آموزش سخن گفتن و پرورش «فن بیان» با برنامه‌ای مشخص از کتاب فارسی سوم ابتدایی، آغاز گردید. فعالیت‌های فارسی چهارم در تکمیل مهارت سخن گفتن، طراحی ویژه‌ای داشت و اکنون در پایه پنجم همین مهارت، تداوم و توسعه می‌یابد.

در فارسی سوم آموزش با فعالیت تصویری «نگاه کن و بگو» آغاز می‌شد. تصاویر به گونه‌ای انتخاب شده بودند که به کمک آنها موضوع در ذهن دانش‌آموز طبقه‌بندی شود و منسجم سخن بگوید. در اواسط کتاب، فعالیت «صندلی صمیمیت» جایگزین «نگاه کن و بگو» شده بود و در واقع آموزش سخن گفتن از این پس یک گام ارتقا یافته است و دانش‌آموز تنها با یک موضوع، بدون ارائه تصویر، سخن می‌گوید. این فعالیت، سخن گفتن منسجم و پیوسته به موضوع را آموزش می‌دهد و تمرینی برای سخن گفتن مناسب در برابر جمع است و فن بیان را در کودکان پرورش می‌دهد. بانظم و ترتیب و اندیشیده سخن گفتن، پیش درآمدِ درست‌نویسی و نوشته‌خلاق است.

در کتاب فارسی چهارم، فعالیت صندلی صمیمیت با دو عنوان «تصویرخوانی و صندلی صمیمیت» و «قصه‌گویی و صندلی صمیمیت» به چشم می‌خورد. همچنین است در کتاب فارسی پنجم، فعالیت‌هایی تحت عنوان «تصویرخوانی و صندلی صمیمیت» و «شعر خوانی و صندلی صمیمیت». اما در فارسی ششم فعالیت خاصی در نظر گرفته نشده است، انتظار می‌رود دانش‌آموزان این پایه (ششم) که در مهارت سخن گفتن به سطح قابل قبولی رسیده‌اند از این مهارت در تکوین مهارت‌های دیگر بهره‌گیری کنند.